

اجرای تبصره ۳۵ قانون بودجه با کندی مواجه است

شماره:

تصدی دولت بر بخش وسیعی از فعالیت‌های اقتصادی، نه تنها بار مسؤلیت‌های دولت را در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی افزایش و انگیزه فعالیت بخش خصوصی در حوزه اقتصاد را کاهش داده، بلکه به لحاظ فقدان انگیزه‌های لازم در مدیریت‌های دولتی، مانع از افزایش کارآیی بنگاه‌های اقتصادی تحت تصدی دولت شده است.

رهبر کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی (ره) نیز در ارتباط با گسترش مشارکت مردم در امور اقتصادی فرمودند: کارهایی را که مردم می‌توانند انجام دهند، به آنها واگذار کنید.

رهبر معظم انقلاب اسلامی نیز در نامه‌ای خطاب به ریاست جمهوری درباره سیاست‌های کلی برنامه سوم توسعه فرمودند: «این سیاست‌ها با هدف استقرار عدالت اجتماعی، ارتقاء دینی و علمی و فرهنگی، امنیت و رفاه اقتصادی، افزایش عزت و اعتبار بین‌المللی که در مدت برنامه سوم از اولویت برخوردار است، با اصرار مؤکد بر حضور و مشارکت مردم تنظیم شده و می‌تواند پایه و چارچوب متین و قابل تحلیلی برای پیشرفت و توسعه کشور باشد، انشاءالله». در ارتباط با گسترش مشارکت مردم در فعالیت‌های اقتصادی و ضرورت ایجاد زمینه‌های مناسب برای تحقق این امر رهبر معظم انقلاب اسلامی در این نامه همچنین بر موارد ذیل تأکید فرمودند:

- اصلاح مقرراتی که انحصارهایی در فعالیت‌های اقتصادی به وجود آورده یا خواهد آورد، با رعایت موارد پیش‌بینی شده در قانون اساسی و مصالح کشور.

- عدم تزییح بخش‌های دولتی و عمومی که فعالیت اقتصادی دارند، نسبت به بخش‌های خصوصی و تعاونی در برخورداری از امتیازات و دسترسی به اطلاعات.

- رعایت مندرجات بند «۸» از سیاست‌های برنامه دوم در امر واگذاری مؤسسات اقتصادی دولت به بخش‌های تعاونی و خصوصی.

با توجه به این موارد، گسترش خصوصی‌سازی فعالیت‌های اقتصادی دولت برای ارتقاء کارآیی اقتصادی و دستیابی به رشد اقتصادی متوازن و پابدار از فعالیت‌های عمده و مسؤلیت‌های بزرگ دولت محسوب می‌شود.

در این گزارش به بررسی موضوع خصوصی‌سازی و فرآیند آن در اقتصاد کشور می‌پردازیم.

در این بخش از سیاست‌های اقتصادی طرح ساماندهی آمده است: صرف‌نظر از فعالیت‌های سیاست‌گذاری و اعمال حاکمیت که از وظایف اصلی دولت است، عملی‌الاصول تصدی

«خصوصی‌سازی و متمرکز ساختن فعالیت‌های اساسی دولت در حوزه اعمال حاکمیت و کاستن دامنه‌دار از تصدی‌ها» به عنوان یکی از سیاست‌های اصلی مطرح شد.

خصوصی‌سازی چگونه پیش رفته است؟
در سیاست‌های اقتصادی طرح شده در قالب «طرح ساماندهی اقتصادی» که از سوی ریاست جمهوری ارائه شده،

فعالیت‌های اقتصادی به غیر از موارد مندرج در اصل ۴۴ قانون اساسی، باید به بخش‌های خصوصی و تعاونی واگذار شود. بدین منظور در حد امکان باید از ایجاد و توسعه کمی واحدهای اقتصادی و گسترش تصدی دولت در آنها، جلوگیری شود و هر نوع توسعه فعالیت یا شروع کار جدید اقتصادی به عهده بخش خصوصی و غیردولتی گذاشته شود و فقط در موارد لازم و غیرقابل اجتنابی که ضرورت قطعی آنها به تأیید هیأت دولت برسد، اجازه توسعه کمی یا گسترش فعالیت اقتصادی موجود و یا اجرای یک طرح اقتصادی جدید توسط دولت یا مؤسسات و شرکت‌های دولتی داده خواهد شد.

همچنین تصریح شده است که باید مردم و بخش‌های غیردولتی و تعاونی به سرمایه‌گذاری در امور اقتصادی دعوت شوند و برای حضور بیشتر بخش خصوصی در امور اقتصادی، موانع موجود رفع گردند.

در مجموعه سیاست‌های مربوط به گسترش خصوصی‌سازی در طرح ساماندهی اقتصادی، همچنین تأکید شده است: به جز مواردی که بر اساس اصل ۴۴ قانون اساسی، برای اداره شرکت یا شرکت‌های دولتی وزارتخانه‌ای ایجاد شده است (نظیر وزارت نفت یا نیرو) باید تصدی و اداره امور شرکت‌های دولتی از سیاست‌گذاری وزارتخانه‌های ستادی ذی‌ربط تفکیک شوند. وزارتخانه‌ها باید رابطه نظارتی خود را با شرکت‌های دولتی، مشابه رابطه نظارتی در شرکت‌های خصوصی تنظیم کنند. همچنین وظیفه نظارتی و سیاست‌گذاری دولت باید از وظیفه مربوط به مجمع عمومی و اجرایی شرکت تفکیک شود. رابطه مالی شرکت‌های دولتی با وزارتخانه‌های متبوع نیز باید اصلاح گردد.

کارشناسان اقتصادی عقیده دارند که هدف از خصوصی‌سازی و گسترش حوزه فعالیت بخش خصوصی در اقتصاد و کاهش تصدی دولت بر امور خرد اقتصادی، افزایش کارایی بنگاه‌های اقتصادی است.

آنها عقیده دارند که کارایی شرکت‌های دولتی تحت تأثیر عوامل گوناگون از جمله وجود برخی مدیران دولتی فاقد انگیزه برای افزایش سود عملیاتی و اتکاء به منابع دولتی، وجود نیروی انسانی مازاد بر نیاز، عدم تأکید لازم بر اجتناب از هزینه‌های قابل اجتناب و... در حد شرکت‌های خصوصی نمی‌باشد.

کارشناسان اقتصادی تأکید دارند که رقابت در بازار، عامل اصلی برای مدیران بنگاه‌های اقتصادی جهت ارتقاء کارایی واحد تحت تصدی‌شان می‌باشد و لذا بنگاه‌های اقتصادی خصوصی انگیزه لازم برای کاهش هزینه‌ها، افزایش درآمد و سود، دستیابی به فن‌آوری روز جهت بهبود توان رقابت در بازار، تلاش برای کسب سهم و افزایش آن در بازار و... را دارا می‌باشند که بر ارتقاء بهره‌وری و کارایی آنها می‌افزاید.

برخی کارشناسان در فرآیند گسترش خصوصی‌سازی، همواره بر گسترش مالکیت‌های مردمی تأکید و عقیده دارند: تجربه برخی کشورهای بلوک شرق در واگذاری واحدهای تولیدی تحت تصدی دولت به عموم مردم نشان داده است که با وجود فقدان انگیزه کسب درآمد بیشتر برای دولت در امر واگذاری، گسترش خصوصی‌سازی این واحدها به ارتقاء کارایی آنها در یک دوره زمانی پنج‌ساله منجر شده است.

آنها با اشاره به مقررات مربوط به واگذاری سهام شرکت‌های دولتی در بورس اوراق بهادار تهران، اظهار می‌دارند که اجرای این مقررات سبب شده است

که امر واگذاری در فرآیند طولانی‌مدت صورت پذیرد.

آنها با انتقاد از واگذاری واحدهای دولتی از طریق مزایده، که تشر محدودی از مردم را دربرمی‌گیرد، واگذاری ۳۳ درصد سهام این واحدها به کارگران را تأیید می‌نمایند و بر لغو پاره‌ای مقررات دست‌وپس‌گیر برای ورود شرکت‌های دولتی به بورس اوراق بهادار تأکید دارند. از آنجا که فرآیند خصوصی‌سازی واحدهای دولتی از آغاز برنامه اول همواره با کندی روبه‌رو بوده است، برای تسریع این امر، تبصره ۳۵ بودجه منظور گردیده است.

رئیس‌جمهوری هنگام تقدیم لایحه بودجه سال ۷۸ به مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: عملکرد تبصره ۳۵ به لحاظ اینکه سال ۱۳۷۷، سال اول اجرای آن می‌باشد، در حد مورد انتظار نبوده است. اما با توجه به اقدام‌هایی که برای تنظیم آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مورد نیاز صورت گرفته است، انتظار داریم در سال ۷۸ شاهد عملکرد بهتری در این زمینه باشیم. بدین روی، تبصره ۳۵ مندرج در قانون بودجه سال ۷۷ در لایحه بودجه سال ۷۸ تکرار شده است.

سید احمد میرمطهری دبیرکل بورس اوراق بهادار نیز در دی‌ماه گذشته گفت: هدایت منابع مالی در اقتصاد ملی، نقش و کارکردهای بازار سرمایه و به‌ویژه بورس اوراق بهادار، مهمترین ابزار تأمین مالی درازمدت است.

وی تصریح کرد: شناسایی گستره مجاز دخالت دولت در اقتصاد برای محدود کردن رشد و اندازه بخش دولتی از راه واگذاری فعالیت‌های اقتصادی به بخش خصوصی، کارایی استفاده از نیروی انسانی و منابع سرمایه‌ای و به‌طور کلی ظرفیت‌های تولیدی اقتصاد ملی را افزایش می‌دهد.

میرمطهری افزایش انگیزه برای پس‌انداز و سرمایه‌گذاری در سطح کلان اقتصادی، فراهم آوردن منابع مالی موردنیاز فرآیند رشد درون‌زا و قابل دوام اقتصادی و فراهم کردن ابزارها و سازوکار مناسب جالب مشارکت مردمی در تأمین منابع مالی طرح‌های آبادانی ملی را از عواملی که دستاوردهای کلان اقتصادی را محقق می‌کند، دانست.

با وجودی‌کنندی فرآیند خصوصی‌سازی در اقتصاد ایران، توجه به این نکته ضروری است که مجلس شورای اسلامی در اول بهمن ماه سال گذشته با بررسی بند (الف) تبصره ۳۵ لایحه بودجه ۷۸، دولت را موظف کرد تا آذرماه سال ۷۸ نسبت به تعیین تکلیف تمامی شرکت‌های بخش دولتی از طریق انحلال، واگذاری و فروش سهام آنها به بخش‌های خصوصی و تعاونی اقدام کند. در این رابطه فقط شرکت‌هایی که مطابق با اصل ۴۴ قانون اساسی می‌بایست در اختیار دولت باشند، و نیز سهام اصالتی کارگران در اختیار سازمان مالی گسترش مالکیت واحدهای تولیدی از شمول تبصره ۳۵ مستثنی هستند.

طبق مصوبه مجلس در بهمن ماه گذشته، بر اساس بند (ج) تبصره ۳۵، کمیته‌ای به ریاست رییس‌جمهوری تشکیل می‌شود تا تکلیف تمام شرکت‌هایی را که بایستی واگذار یا منحل شوند، تعیین کند. این کمیته همچنین سیاست‌ها و دستورالعمل‌های نحوه تعیین نرخ‌های پایه واگذاری شرکت‌ها را تعیین و برنامه‌زمانبندی واگذاری آنها را متناسب با توان و جذب بازار تصویب می‌کند.

مهندس عباس تقی‌پور معاون امور اجتماعی و مجلس وزارت کار و امور اجتماعی در رابطه با تبصره ۳۵ اظهار داشت: براساس این تبصره و آیین‌نامه‌های مربوطه تا میزان ۳ میلیون

ریال سهام کارخانه‌های دولتی به کارگران آن واحدها به طور مستقیم واگذار می‌شود.

وی گفت: شرایط و قیمت سهام را کمیته‌ای که به ریاست رییس‌جمهوری تشکیل می‌شود، مشخص خواهد کرد. وی گفت: بر اساس تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۷۸، سازمان مالی گسترش مالکیت واحدهای تولیدی موظف شده سهام مازاد در اختیار خود را به کارگران ایثارگر سراسر کشور به قیمت میانگین واگذار کند.

وی یادآور شد که تا اواخر بهمن ماه سال گذشته یک میلیون و ۱۲۰ هزار و ۶۱۹ سهم از سهام مازاد کارخانه‌ها به یک هزار و ۹۳۲ نفر از کارگران ایثارگر واگذار شده است.

وی گفت: یکی از نتایج مفید تبصره ۳۵، موظف شدن سازمان مالی گسترش مالکیت واحدهای تولیدی به واگذاری تمام سهام اصالتی و وکالتی ۳۴۴ واحد در اختیار آن «به قیمت میانگین» می‌باشد.

وی افزود: براساس تبصره ۳۵، کارگران علاوه بر اینکه به‌طور مستقیم سهام را دریافت خواهند کرد، در خریداری سهام نیز اولویت دارند.

سرانجام در نوزدهم اسفند سال گذشته کمیته بند (ج) تبصره ۳۵ قانون بودجه با حضور معاون اول رییس‌جمهور تشکیل شد و تکلیف ۷۲۴ شرکت دولتی تعیین و مصوبات آن برای اجرا به دستگاه‌های مربوطه ابلاغ شد.

براساس این مصوبه، ۱۲۸ شرکت بخش دولتی و مؤسسه انتفاعی وابسته به دولت در بخش دولتی خواهند ماند. با این وصف ۵۳۸ شرکت دولتی قابل واگذاری است که از این تعداد ۱۹۰ شرکت به روش بورس و باقیمانده به‌صورت مزایده به فروش خواهند رسید. از مجموع این شرکت‌ها ۱۳۱ شرکت

قابل واگذاری متعلق به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و ۲۳۵ شرکت تحت پوشش سازمان صنایع ملی ایران می‌باشند. همچنین ۳۹ شرکت قابل واگذاری به وزارت معادن و فلزات، ۴۱ شرکت به وزارت نیرو و ۳۶ شرکت به وزارت مسکن و باقیمانده آنها به وزارتخانه‌های بازرگانی، راه و ترابری، نفت، امور اقتصادی و دارایی، تعاون، کشاورزی، جهاد سازندگی، صنایع و سازمان انرژی اتمی و برنامه و بودجه تعلق دارد.

در این جلسه ۴۸ شرکت دولتی قابل انحلال تشخیص داده شد که به‌طور عمده شرکت‌های تحت پوشش سازمان‌های گسترش و نوسازی صنایع ایران و صنایع ملی ایران می‌باشند.

در این جلسه مقرر شد شرکت‌های دولتی که قابلیت واگذاری در بورس را دارند و تاکنون در بورس پذیرفته نشده‌اند، چنانچه به تشخیص دستگاه‌های واگذارنده ذی‌ربط ظرف مدت سه ماه آمادگی پذیرش در بورس را به‌دست نیاورند، واگذاری آنها با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه به روش مزایده بلامانع است.

در رابطه با واگذاری سهام ۱۹۰ شرکت دولتی در بیست و پنجم اسفندماه سال گذشته سیداحمد میرمطهری دبیرکل بورس اوراق بهادار تهران گفت: در راستای اجرای تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۷۸، سهام ۱۹۰ شرکت دولتی در سال ۷۸ در بورس تهران عرضه می‌شود.

وی افزود: درخصوص اجرای تبصره ۳۵، طی دو ماه اخیر بخشی از سهام ۱۰ شرکت دولتی به ارزش ۵۰۰ میلیارد ریال در بورس عرضه شد.

در ارتباط با روند واگذاری سهام، وزیر صنایع در پانزدهم اردیبهشت ماه سال جاری، در دیدار با کارگران نمونه سال گذشته کشور، بر ضرورت اجرای

تبصره ۳۵ قانون واگذاری سهام دولت در بنگاه‌های اقتصادی به کارگران تأکید کرد. غلامرضا شافعی گفت: هرچند دولت ملزم به واگذاری ۳۳ درصد سهام کارخانه‌ها به کارگران است و تاکنون بخشی از آن را به کارگران واگذار کرده است، اما هنوز بخش زیادی از سهام کارخانه‌ها در اختیار بنگاه‌های مالی است که باید به تدریج به کارگران واگذار شود. در رابطه با نحوه واگذاری شرکت‌های دولتی در بیست و ششم اردیبهشت ماه سال جاری، وزیر تعاون در گفت‌وگو با خبرگزاری جمهوری اسلامی اعلام کرد: واگذاری مؤسسات دولتی به بخش خصوصی و تعاونی از طریق برگزاری مزایده، اهداف قانون اساسی و قانون بودجه را تأمین نمی‌کند. مرتضی حاجی گفت: تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۷۷ که در قانون بودجه سال ۷۸ نیز تکرار شد، بر اساس مستندات بند ۲ اصل ۴۳ قانون اساسی و تبصره‌های ۴۱ و ۴۵ قانون برنامه دوم تنظیم شده است. وی افزود: در این قوانین ایجاد اشتغال، جلوگیری از تبدیل شدن دولت به کارفرمای مطلق، رونق اقتصادی، کنترل ثروت برای جلوگیری از تمرکز قدرت در دست افراد خاص و جلب مشارکت بخش تعاون و خصوصی در امور کشور محور قرار گرفته است. حاجی افزود: در هیچ یک از این موارد، تأمین سرمایه به عنوان یک هدف اصلی مطرح نشده، اما در طرح پیشنهادی اخیر، واگذاری مؤسسات دولتی از طریق انجام مزایده و فروش اوراق در بورس پیش‌بینی شده است که بسیاری از اهداف قانون اساسی و قانون دومین برنامه توسعه اقتصادی را تأمین نمی‌کند. وی گفت: با انجام مزایده، برخی از مؤسسات دولتی به بخش خصوصی منتقل خواهند شد، اما مطمئن نیستیم که

این مؤسسات به شرکت‌های فعال بخش خصوصی واگذار شوند. وی عمده کردن بخش خصوصی در امر واگذاری شرکت‌های دولتی را ناشی از نگرش برخی کارشناسان کشور به مسایل اقتصادی دانست. وزیر تعاون گفت: در برخی از رشته‌های تولیدی، تشکل‌های فراگیری وجود دارد که اکنون با کارخانه‌های دولتی تأمین‌کننده مواد اولیه‌شان، مشکل دارند. آنها نگران هستند که با واگذاری این مؤسسات به بخش خصوصی بر مشکلاتشان افزوده شود. وی پیشنهاد کرد که این‌گونه کارخانه‌ها به دلیل اهمیتی که دارند، در اختیار این تشکل‌ها قرار گیرند. وی گفت: مواد ۱۷، ۱۸ و ۲۴ قانون تعاون، دست دولت را برای واگذاری شرکت‌های دولتی به بخش تعاون بازگذاشته و ماده ۷ قانون تعاون نیز اولویت ویژه‌ای برای این بخش قایل است. وی واگذاری برخی واحدهای تولیدی به شرکت‌های تعاونی متشکل از مردم بومی را نیز برای گسترش توان تولید و ایجاد اشتغال در مناطق مختلف کشور ضروری دانست. حاجی گفت: باید فرصتی را برای مشارکت انبوه مردم منطقه در خرید واحدهای دولتی قابل واگذاری فراهم آورد و در صورت نبود چنین درخواستی به سراغ دیگران رفت. براساس قانون اولویت با شرکت‌های تعاونی است که با شرکت صدها بلکه هزاران تن از مردم منطقه تأسیس شده است. وزیر تعاون مشارکت مردم در تولید برای ایجاد فضای سالم اقتصادی در کشور را ضروری دانست و گفت: به جای سردادن شعار خصوصی‌سازی، باید شعار گسترش مالکیت و مردمی شدن اقتصاد و یا فراگیری مالکیت واحدهای

تولیدی را مطرح کنیم.

وی افزود: با توجه به مشکل کمبود نقدینگی عمده شرکت‌های تعاونی، می‌توان کار واگذاری واحدهای مورد بحث را با فروش اقساطی، رعایت نرخ کارمزد بانکی و افزودن آن بر قیمت، به انجام رساند.

وزیر تعاون واگذاری شرکت‌های دولتی به کارکنان آنها را شیوه‌ای مطلوب برای واگذاری خواند و تأکید کرد: در ماده ۱۸ قانون بخش تعاون، واگذاری این واحدها به تعاونی‌های متشکل از اجزای واحد واگذارشونده با اولویت نسبت به سایر شرکت‌های تعاونی مجاز شناخته شده است.

در رابطه با قوانین مربوط به خصوصی‌سازی، در اواخر اردیبهشت ماه سال جاری، مرتضی نبوی رییس کمیسیون امور اقتصادی، دارایی و تعاون مجلس شورای اسلامی گفت: لایحه اصلاح قانون سرمایه‌گذاری خارجی و قوانین مربوط به خصوصی‌سازی با هدف توسعه این بخش در کشور در دستور کار دولت و مجلس قرار گرفته است.

وی گفت: ما با اصلاح بعضی قوانین از جمله تبصره ۳۵ لایحه بودجه در سال گذشته و امسال، در حال فراهم کردن زمینه‌های مناسب برای توسعه هر چه بیشتر خصوصی‌سازی در کشور هستیم. درباره عملکرد خصوصی‌سازی، وزیر صنایع در اوایل تیرماه سال جاری گفت: اواخر سال گذشته ۵۶۰ میلیارد ریال سهام شرکت‌های تحت پوشش سازمان‌های گسترش و نوسازی صنایع ایران و صنایع ملی از طریق سازمان اوراق بهادار تهران و مزایده به متقاضیان عرضه شد.

وی تأکید کرد: روند خصوصی‌سازی در سال جاری مانند سال گذشته و تنها با انتقال دبیرخانه اجرایی تبصره ۳۵ به سازمان مالی گسترش مالکیت واحدهای

تولیدی و واگذاری سهام‌های مزایده‌ای به صورت اقساطی، ادامه خواهد یافت.

در همین رابطه مهندس احمد حبیبی معاون وزیر صنایع در هشتم تیرماه اظهار داشت: به دنبال اجرای تبصره ۳۵ قانون بودجه مبنی بر واگذاری واحدهای صنعتی به بخش خصوصی، سازمان صنایع ملی ایران در اواخر سال گذشته توانست ۱۸ میلیون سهم از سهام ۲۸ واحد تحت پوشش خود را به ارزش ۱۲۷ میلیارد ریال به مردم واگذار کند.

وی گفت: از آنجا که واگذاری سهام واحدهای تولیدی به صدور مجوز از سوی کمیته بند (ج) تبصره ۳۵ نیاز دارد، از ابتدای سال جاری تاکنون هیچ مجوزی در این زمینه صادر نشده است. وی تقویم قیمت سهام در بورس را از دیگر دلایل کندی در واگذاری واحدهای صنعتی دانست.

حبیبی گفت: بخشی از درآمد ناشی از واگذاری واحدهای صنعتی، برای ساخت واحدهای جدید هزینه شده است و در حال حاضر اجرای ۱۰ طرح صنعتی با ۱۷ میلیارد ریال و حدود ۹ میلیون دلار سرمایه‌گذاری در دست اجراست.

وی افزود: از سال ۱۳۶۹ تاکنون ۴۰ طرح صنعتی در نقاط مختلف کشور توسط سازمان صنایع ملی ایران اجرا شده که ۲۰ طرح آن به مردم واگذار شده است.

به گفته وی، سازمان صنایع ملی ایران اکنون در ۶۹ شرکت بیش از ۵۰ درصد سهام و در ۷۲ شرکت ۵ تا ۵۰ درصد سهام را داراست و سهام آن در دیگر شرکت‌ها کمتر از ۵ درصد است.

در نهم تیرماه سال جاری نیز وزیر صنایع در همایش «روز صنعت» گفت: با توجه به نقش دولت در تسهیل‌سازی قوانین و سیاست‌گذاری برای فعالیت‌های صنعتی، باید نقش تصدی‌گرایانه آن در این امور کاهش یابد و نقش مردم در فعالیت‌های صنعتی بیشتر شود.

شافعی گفت: هر چند در سال‌های اخیر برخی از واحدهای صنعتی دولتی به بخش خصوصی واگذار شده، اما این میزان کافی نیست و باید روند واگذاری واحدهای صنعتی به بخش خصوصی نسبت به قبل افزایش یابد.

وی گفت: در برنامه سوم بر واگذاری سهام شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی، مردمی، تعاونی و شخصیت‌های حقیقی و حقوقی تأکید شده است.

وی با اشاره به فعالیت‌های وزارت صنایع جهت اجرای تبصره ۳۵ بودجه سال جاری، آمادگی این وزارتخانه را برای واگذاری سایر واحدهای صنعتی اعلام کرد و از فعالان در بخش‌های اقتصادی و صنعتی خواست سهام شرکت‌های قابل واگذاری را خریداری کنند.

در رابطه با واگذاری شرکت‌های تحت پوشش وزارت معادن و فلزات نیز علی یزدانی قائم‌مقام معاون اداری مالی و امور مجلس وزارت معادن و فلزات گفت: واگذاری سهام شرکت‌های تحت پوشش وزارتخانه به بخش خصوصی و تعاونی از سیاست‌های سال جاری وزارت معادن و فلزات است. تمام شرکت‌هایی که قابل واگذاری به این بخش‌ها می‌باشند، مشخص شده و بر اساس تبصره ۳۵ قانون بودجه عمل خواهد شد.

آخرین اطلاعات از سوی منابع دولتی درباره گسترش خصوصی‌سازی واحدهای دولتی در اواخر تیرماه سال جاری منتشر شد. دکتر نجفی رییس سازمان برنامه و بودجه گفت: در اجرای تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۷۸ کل کشور، ۲۵۰ شرکت دولتی به بخش خصوصی واگذار می‌شود.

دکتر نجفی درباره زمان برگزاری مزایده شرکت‌های قابل واگذاری گفت: هر شرکتی که اسناد و مدارک انتقال آن

آماده می‌شود، با اطلاع قبلی و همگانی به مزایده گذاشته می‌شود.

وی درباره شرایط مزایده گفت: برخی شرکت‌ها بدون هیچ شرطی و تنها بر مبنای قیمت پایه واگذار می‌شوند. اما برخی دیگر ممکن است به صورت مشروط واگذار شوند. به عنوان مثال ممکن است شرکتی با این شرط به فروش برسد که سطح شاغلان آن کاهش نیابد.

وی با بیان آنکه در برخی مواقع ممکن است تسهیلاتی از جمله فروش اقساطی یا امتیازاتی جهت توسعه شرکت‌ها برای خریداران در نظر گرفته شود، گفت: اولویت‌هایی برای کارکنان شرکت‌هایی که قرار است واگذار شوند، در نظر گرفته شده است و در مواردی فروش اقساطی سهام شرکت‌ها پیش‌بینی شده است.

با اطلاعاتی که تاکنون از سوی منابع دولتی در ارتباط با واگذاری شرکت‌های قابل واگذاری منتشر شده، می‌توان نتیجه گرفت که با وجود روشن شدن تکلیف شرکت‌های دولتی از نظر واگذاری، هنوز فرآیند این اقدام با کندی مواجه است.

به عقیده برخی کارشناسان، مقررات برای ورود به بورس که می‌تواند گسترش مالکیت عمومی و مشارکت بیشتر مردم را فراهم سازد، باید تا حدودی تسهیل گردد.

کارشناسان عقیده دارند که در بحث خصوصی‌سازی بیش از آنکه درآمد دولت مطرح باشد، افزایش کارآیی، سودآوری و بهبود نظام مدیریتی بنگاه‌های اقتصادی مطرح است. بنابراین تسریع در امر خصوصی‌سازی واحدهای قابل واگذاری، دستیابی به هدف افزایش کارآیی بنگاه‌ها را زودتر میسر می‌سازد و لازم است تسهیلات ضروری در این زمینه هر چه سریع‌تر فراهم آید.